

Men det er ikke rigtigt; der staaer udtrykkeligt her, at Vælgeren skal være fyldt 25 Aar, og at han i det forud for Valget gaaende Skatteaar skal have været bosat i og svaret direkte Skat til Kommunen. Gaa vi videre i Teksten, saa høre Overensstemmelserne op — det er rigtigt —, idet Forslaget af 1908 medoptager Tyendet, som ikke var taget med i 1903, og ligeledes medoptager gift Kvinde, som heller ikke var tagen med i 1903. Og endelig er der en lille Bestemmelse, som jeg ogsaa tror, det er værd at paapege her; og det er den, at Fattighjælps Virkning overfor Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru gælder ikke for hende, hvis hun et Aar efter Samlivet med Manden har holdt sig fri for Fattighjælp. Det er en Forbedring i demokratisk, frisindet, human Retning, som dette Forslag her frembyder fremfor Forslaget af 1903. Jeg erkender, som sagt, at der er Forskel paa Forslaget af 1903 og Forslaget af 1908, men jeg hævder — og jeg gad se den, der virkelig vil vove at staa frem her ved denne Lejlighed eller senere og sige andet end dette —, at Forskellen vejer til Fordel for Forslaget af 1908.

Nu skulde man tro, at det var en Fornærmelse mod Demokrater at mene, at de foretrak Aargangen 1903 fremfor Aargangen 1908 — og dog viser Rigsdagstidenden det. Vi se af Rigsdagstidenden, at Forslaget af 1903 blev prist i høje Toner — men ikke i for høje Toner — af det ærede Medlem fra Sorø og af de Herrer Socialdemokrater, og vi se nu af Rigsdagstidenden, at de samme Herrer forene sig om at stemme denne § 1 ud, som ubestridelig i principiel Henseende bærer Prisen fremfor den § 1 af 1903, som de Herrer pristee saa stærkt, da den forelaa for os første Gang. Vi her i Tinget som ogsaa Vælgerne ude omkring i Landet have nogen Ret til at kræve en Forklaring paa dette Fænomen; de Herrer skyldte virkelig at forklare os, hvordan de kunne komme i den Stilling, at de i 1903 anbefale det, som var Forslagets Kærne den Gang, og sige, at det var saa stort og godt og rummeligt og retfærdigt, at de kunde ønske, at det blev ført ud i Livet, snarest ske kunde, medens de nu forlange Afstemning over og stemme imod Paragraffen i en anden Affattelse, men en Affattelse, som er langt at foretrække fra et demokratisk, frisindet Standpunkt for det, som de lovprieste i 1903.

Jeg har mindet om, at Socialdemokraterne ved første Behandling i 1903

erklærede, at de ikke vidste, om de vilde stille Ændringsforslag eller ej, men de stillede ikke desto mindre et Ændringsforslag til § 1, et Ændringsforslag, der gik ud paa at stryge Litra a., der udelukkede Tyendet fra Valgret. Det var alt, hvad man havde at sige til § 1 efter at have drøftet, hvorvidt der skulde stilles Ændringsforslag til denne Paragraf. Men det faldt dem ikke ind at foreslaa, at gift Kvinde skulde have Valgret og heller ikke at røre ved Opholdsbestemmelsen, Bestemmelsen om, at man skulde have haft Ophold og svaret Skat i den paagældende Kommune i Aaret før Valgaaret. Det rørte de ikke ved med en Finger. Opholdsbestemmelsen generede dem ikke den Gang. Det eneste, de havde at ønske, var, at Tyendet burde medtages. Men nu høre vi nys det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) forklare, at naar de ikke stillede Ændringsforslag om Kvinderne, var det, fordi Venstrereformpartiet gjorde det. Dog, denne Forklaring er ikke rigtig; det passer ikke. Ærede Medlemmer kunde slaa efter i Rigsdagstidenden og ville der se, at det ærede Medlem for Københavns 9ende Valgkreds (Hørdum) erklærede, at de ikke havde villet stille Forslag om Tyendets Medoptagelse, hvis de havde vidst, at Venstrereformpartiet gjorde det. Det var altsaa Socialdemokraterne, der først stillede Forslaget, og derefter kom Venstrereformpartiet med sit Forslag. Det udtalte det ærede Medlem for Københavns 9ende Valgkreds ved denne Lejlighed. Det andet Forslag, der blev stillet fra Socialdemokratiets Side, angik ikke § 1; berørte slet ikke det, her er Tale om, Opholdsbestemmelsen osv. Det vedrørte derimod Valg af delegerede til Amdsraadsvalg og foreslaar, at der skulde vælges 3 delegerede i Stedet for 2. Hvorfor de vilde have 3 i Stedet for 2, gav det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds — som jeg omtalte forleden — Forklaring paa i Underudvalget i Fjor, hvor han oplyste, at saa kunde det største Hartkorn faa en Repræsentant og det mellemstore og mindre Hartkorn ogsaa een hver, altsaa Godsejerne kunde faa een, Gaardmandsklassen een og Husmændene og Arbejderne een Repræsentant. Det har det ærede Medlem erklæret paa et Sted, hvor vi ikke sade og dreve Spot og Spøg med hinanden, men forhandlede som alvorlige Mænd om en alvorlig Sag. Det ærede Medlem erklærede, at han med Sindsro imødesaa, hvad der maatte blive Følgen deraf. Det var det andet af de to Ændringsforslag, som det ærede